

11409.644.
Expeditio MILITARIS,

SIVE ~~Parm. 63~~

BRITANNIA LIBERATA,

CARMEN

IN

HONOREM CUMBRIÆ

Ducis illustrissimi.

Hendersonus / k

Auctore AND. HENDERSONO,
V. D. P.

EDINBURGI

EXPEDITIO MILITARIS,
SIVE

Carmen in Honorem CUMBRIÆ
DUCIS illustrissimi.

CURA quæ Vatum, titulis, sacrorum,
Quæ Senatorum, tua, dux per omne
Tempus æternet, memori tabella,
Grandia facta ?

Divus en præsens habeatur ille,
Qui tulit, gestis, populo salutem,
Ordines inter superum beatos
Donec iturus.

Nomen augustum tibi per remotas,
Tendis ex terris ubicunque notis ;
Sæcla nam condis, *decus O ! Britannis*
Aurea terris.

Insulæ partem tibi non faventem
Quamlibet tangat manus illa victrix,
Obstet et quivis tibi cunque finis,
Sentiat iram.

Arbores, Malus, velut inter omnes
Eminet, mundi pius hic *Ephebis*
Præripit cunctis decus ac honorem,
Pectore Divus.

Principum Princeps, tua, perduelles
Arma senferunt, prius æstuentes,

Rite

Rite cum montes quateres opacos
Cuspide dira.

Te nihil majus, meliusve terris
Fata donarunt, Patriæ nec unquam
Dii dabunt, quamvis redeant in aurum
Tempora priscum,

En dies, Musæ, reditu decorus
Principis nostri celebris! forumque
Litibus cedit, careant querelis
Tempora nostra.

Hic fruges agris retulit, superbos
Frænat, abjectos relevatque, *Jani*
Claudit hic templum vacuum duellis,
Pace receptâ.

Ordinem rectum male transeunti
Ponit et Frænos sceleri, ruinam
Amovet, nostras veteres vocavit
Nutrit et artes.

Quas per, antiquum celebre *Britannis*
Nomen, et virtus viguere, fama
Tenditur picto velut a cubili
Solis ad ortum,

Fræna te rerum moderante nostri,
Non furor sævus populi nec ignis
Incolis hujus patriæ, nec ira,
Otia turbent.

Venit et vicit, tamen haud catervas
Æmuli vidit, fugiunt rebelles,
Ut *Palaestini*, *Jonathanis* olim
Nomine victi,

Qui

Qui præibatis modo vos iniqui
 Cordibus sævis, rabido Leoni,
 Capreas hirtas subito pavore
 Nunc superatis.

Nec fugam silvæ cohibent sonantes,
 Fluminum lapsus nemorumve saltus,
 Nam velut viso catuli leone,
 Antra petistis.

Ecce victrices fugiunt catervæ
 Impiæ turbæ, male quæ *Copæi*
 Milites raros quatiunt acuti
 Cuspide ferri.

Posteris exstat *Varium* facellum
 Testis, ut campi caluere cæde,
Huskus hic heros stetit et fugaces
 Traxit in arma.

Hac * pii fratres cecidere pugna,
 Bella qui causa patriæ gerebant
 More *Monroi* generis, duosque
 Claudit ut orcus.

Attamen natis venientis ævi,
 Littus ut linquens junior petitor
 Lugerat, sed qui sine clade vicit
Cumbrius heros.

Rite *Vitnæum* memorare quivis
 Possit, ut diras equitum phalanges
 Instruit,

* D. Robertus Monrous de Foulis, Eques auratus,
 Baronettus, qui cum fratre germano *Duncano*, cum
 ex fraterno amore comitante, in acie interfectus
 est.

Instruit, pugnat, stat et in triumpho
Lumina linquit.

Debitam fatis animam profundi
Commodo præstat Patriæ dolentis,
Quippe quæ nostri sibi portionem
Vindicet ortus.

Illa mors laudis cumulos meretur,
Pro focus arisque truci sub hoste,
Spiritus pugna tenues honesta
Mittere in auras.

Talis heroam generositatem
Arguit, cordi magis esse cives,
Et sua plebem sibi chariorem
Esse salute.

Adde quod multos sua fortitudo,
Mors habet testes, nec acerba, longo
Conficit tabo, brevior solvens
Membra dolore.

Quantus in cives, patriamque amore,
Magnus hic prima viguit juventa?
Unde manavit peritura nullo
Tempore fama;

Ante, qui vitæ propriæ, salutem
Publicam ponens, alacri caballo
Vectus, adversum medio fori se
Jecit in hostem.

Cuncta debemus *Domino Deoque*,
Vivimus salvi quod et hic movemus,
At locus cedit tibi nunc secundus
O Gulielme.

Fulmen

Fulmen es belli, ducibus decusque,
 Es stator pacis, miseris salusque,
 Semper *Augustus*, generisque nostri
 Cladibus ultor.

Quod fui, liber, memor usque vivit,
 Gaudio noster populus liquescit,
 Spiritus patrumque iterum resumit,
Omne tuum dux.

Quod triumphavit, placidam quietem
 Sentit, ac sperat meliora, fractus
 Noxiis diri rigidique juris,
Omne tuum dux.

Quod libet doctis monumenta vatum
 Quærere, et nostri cuius referre
 Scripta, Præconi bona verba *Christi*,
Omne tuum dux.

Terga quod vertunt sua perduelles,
 Curiis splendor, redit et potestas,
 Exules pulsi veniunt in agros,
Omne tuum dux.

Spes quod autumnus rediit colonis,
 Virgines fervent sibi quod pudorem,
 Quodque matronæ thalamum pudicum,
Omne tuum dux.

Grata quod merces rediit *Britannis*,
 Freta quod nautæ pateant (es idem
 Pacis et belli medius) paventi,
Omne tuum dux.

Quod fides et pax, honor atque verum,
 Quod decus, virtus homines caducos
 Nobiles fingens, redeunt in orbem,
Omne tuum dux.

Optimus regum pater est, ducumque
 Fortium præstans decus, hostiumque
Georgius terror, generisque nostri
 Gloria lucens.

Hunc colunt reges, metuunt tyranni,
 Est pater nostræ patriæ, regente
 Quo vigent leges populo salubres,
 Deliciæque.

Quæque virtutes generis prioris
 Regiæ certant decorare regem,
 Est tui quantum, decus O bonorum,
 Instar in illo!

Hessius Princeps, genus ex avito
 Sanguine heroum, tibi cum sorore
 Nuptiis junctus, venit ad levanda
 Regna parentis.

Hujus ut diras equitum phalanges,
 Spectat æratas peditum catervas
 Quivis, ex illis patriæ salutem
 Clamet adesse.

Flava *Denderi* gemitus fluenta
 Audiunt mæstos, senior petitor
 Dum fugit, relinquunt gemini tyranni
 Bella nepotes.

Rite testentur tamen ut cohortes
 Militum duxit simul *Angeli* Rex
 Mente direxit trepidas, adempta
 * Hostibus ira.

Regis

* Prælium fuit cruentum ad fluvium *Denderum*,
 duce illustrissimo *Malburiensi*, ubi nostri regis vir-
 tus emicuit, ita ut ejus ope, *Gallia* acie inclinan-
 te federati victoria potirentur. 11mo. Julii 1708.

8
Regis et nostri bene *Cenomanni*
Gesta sciverunt, fugit ut *Noaillus*
Copius caesis, aciem, gerente
Vulnera nato,

Nervii norunt bene sol et ipse,
Mortis ut montes subitæ, fodinas
Transis, ut *Galli* cito diridis præ-
toria regis.

Nec nocens ferrum, litui, nec imbres
Plumbei terrent equites equosve,
Ultra sed fines nequit ipsa virtus
Tendere sese,

Fixus est lunæ reditus rubenti,
Fixus est soli reditus sereno,
Orbitæ tantum sibi constitutos
Volvere gyros,

Nomen herois canat omnis ætas,
Ulla sed nunquam taceat verustas
Hunc patrem nostri, patriæ levamen,
Regis alumnum,

Quo quis est justus, magis aut fidelis,
Hoc eo vestros celebres triumphos
Optime laudat, tua, nam sua vi,
Gesta nitescent.

Regis O nostri, populique vindex,
Principis proles pia, servitutis
Pulsor, æternis manibus, DEUS te
Servet in ævum.

FINIS.

